

286-о. А подъ надписа, доло на десно бѣше почти длъжность, и до днесъ юще, да пишѣтъ по една отъ тѣхъ речи, Благополучно, радостно, молитвенно, покорно, и проч. . . . юще пишѣтъ и по нѣкои цыфры съ перо то различни. Търговцы тѣ, както въ други тѣ дирятъ простотѣ, и тукъ тѣ правятъ; пишѣтъ само Собственно то име и прилагателно то, и града, гдѣто ся проважда писмо то, и друго нищо нема. Много пѣти пишѣтъ само първѣ тѣ Главнѣ буквѣ, а отечественно то, или Прилагателно то (През-име-то) цѣло, като познато; защо Собственѣ тѣ имена между Европейцы тѣ знаятъ ся само между кѣщны тѣ.

287-о. Стари тѣ писвахъ и на Надписа две тѣ имена, както и вѣтрѣ въ зачяло то на писмо то. Това употребляватъ и Дипломати тѣ споредъ обстоятелства та, за да не дадѣтъ сумнѣніе. Други пишяхъ и мѣсто то отъ гдѣ то ся проважда, и деньа, и мѣсяца. Но по' добрѣ е това да го знае само кой то приима писмо то, а други тѣ не треба да испытывать, ако сѣ почтени, нито отъ гдѣ, нито кога, нито какво има писано — Дипломати тѣ и Търговцы тѣ, кога то сгѣватъ писмо то въ ненаписана друга книга, пишѣтъ Надписа или на край писмо то (като Дипломати тѣ), или въ зачяло то (като Търговцы тѣ), защо може да ся протрѣ, или да ся скѣса вѣнкашна та книга.

288-о. Най сетѣ запечатватъ писма та съ чярвентъ воскъ, а общо съ булина; на първы тѣ си ударятъ и печата, както и на втори тѣ, кой то ще. А защо то запечатванѣ то става само за да си изявимъ скрты тѣ мысли

Военныя разумель си погрѣшка та, и за то му писалъ сетѣ — Господарю! Какъ като непріятъ отвѣтъ, писалъ му най сетѣ — Боже мой! Создателю мой!